

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD., JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **E., s.r.o., K.**, zastúpený advokátom: *JUDr. O. K., S.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 31573/2005-1410 zo dňa 14.08.2006, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/322/2006-41 zo dňa 11.08.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/322/2006-41 zo dňa 11. augusta 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi trov odvolacieho konania v sume 144,87 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. O. K., advokáta, S.

O d ô v o d n e n i e

I.

Žalovaný podal včas odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/322/2006-41 zo dňa 11.08.2009, ktorým súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. 31573/2005-1410 zo dňa 14.08.2006 v spojení s rozhodnutím Colného úradu Bratislava sp.zn. 45031/2005-5231/4750-7 zo dňa 29.06.2005 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, e/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný nesprávne právne i skutkovo posúdil zodpovednosť žalobcu za prepravu etylalkoholu v režime tranzit, keďže z vykonaného dokazovania žalovaného sa nedá vyvodit' jednoznačne, či skutočne mohol byť prepravovaný etylalkohol a nie čistiaci prostriedok, ktorý bol deklarovaný v colných dokladoch, čo však nebolo dostatočne a hodnoverne preukázané, keďže tovar sa nikdy nenašiel. Vyrubenie cla, prípadne zodpovednosti za colný delikt je podľa názoru krajského súdu možné len na základe nepochybne zisteného skutkového stavu vec, a nielen na základe domnienok.

Krajský súd konštatoval, že len vykonaním chemickej analýzy zadržaného tovaru by mohlo byť preukázané, do akej skupiny tovarov mal byť tovar zaradený. V tomto prípade podľa názoru krajského súdu žalobca prevzal zodpovednosť za prevoz tovaru *Donestos Cluj*, ktorý bol zaradený podľa colno-tarifného zatriedenia do skupiny 34029010 – povrchovo-aktívne látky (sadzba 10%) a preto len v tejto hodnote – výška cla zodpovedá za prepravu tovaru. Tovar v takejto výške cla s takýmto označením sa zaviazal režimom tranzit previesť na hranice P., čo zodpovedalo aj doloženým dokladom zo strany zahraničnej spoločnosti a dovážaný tovar colné orgány s týmto zaradením do režimu tranzit prepustili. Všetky ostatné skutočnosti podľa názoru prvostupňového súdu, nemajú žiaden vplyv na postavenie a zodpovednosť žalobcu v predmetnom konaní.

Krajský súd uviedol, že colné orgány správne kvalifikovali uvedený skutok v zmysle zákona č. 180/1996 Z.z. colný zákon, ako hmotno-právneho predpisu, podľa ktorého posudzovali vznik colného dlhu a právnu kvalifikáciu dlžníka, teda použili právny predpis účinný v čase vzniku colného dlhu. Na procesnú stránku veci bol správne aplikovaný zákon č. 238/2001 Z.z., pretože správne konanie vo veci vzniku colného dlhu bolo začaté dňa 20.12.2001, pričom sa riadil právnym názorom vysloveným v rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 6Sž 156/2002 zo dňa 31.05.2004.

Krajský súd v tejto veci dospel k záveru, že colné orgány nevyhodnotili správny skutkový stav veci a následne aj nesprávne posúdili zodpovednosť žalobcu a nesprávne mu vyrubili výšku cla. Z uvedených dôvodov súd rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný uvádzajúc, že Krajský súd v Bratislave vyslovil právny názor, že žalovaný nesprávne právne i skutkovo posúdil zodpovednosť žalobcu za prepravu etylalkoholu v režime tranzit.

S právnym posúdením veci Krajským súdom v Bratislave sa Colné riaditeľstvo SR ako žalovaný nestotožnilo. Colné orgány nerozhodli o vymeraní colného dlhu na základe domnienok ale po komplexne vykonanom dokazovaní a na základe dostatočne zisteného

skutkového stavu veci, plne v súlade s ustanoveniami § 34 správneho poriadku, pretože ako je zrejmé aj zo spisového materiálu a z príslušných rozhodnutí colných orgánov, colný dlh vznikol nezákonným odňatím tovaru prepravovaného v colnom režime tranzit spod colného dohľadu, colné orgány týmto tovarom v čase konania nedisponovali. Aplikované všeobecne záväzné právne predpisy (dohovor, zákon č. 180/1996 Z.z., správny poriadok i ostatné aplikované zákony) umožňovali určenie colného dlhu v jeho skutočnej výške aj na základe písomných dôkazov, ktoré v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 správneho poriadku a v súlade so zásadou materiálnej pravdy vyjadrenou v ustanovení § 3 ods. 4 správneho poriadku umožňujú zistiť úplný a pravdivý skutkový stav prejednáwanej veci.

Colným úradom bol v konaní zistený nasledovný skutkový stav predmetnej právnej veci: Dňa 26.11.1999 na základe písomného colného vyhlásenia podaného žalobcom ako hlavným zodpovedným, zastúpeným v colnom konaní deklarantom B. H., bol do colného režimu tranzit prepustený tovar s obchodným pomenovaním „Donestos Cluj“. Predmetný tovar bol prepustený do colného režimu tranzit v súlade s Dohovorom, a to rozhodnutím Colného úradu Bratislava č. 522206927799 zo dňa 26.11.1999 za podmienky jeho dodania Colnému úradu C. v P., ku ktorému však nedošlo. Tovar nebol dodaný ani inému colnému úradu na území Slovenskej republiky v zmysle článku 22 ods. 1 Prílohy I Dohovoru a ani nebol z jej územia vyvezený a ani mu nebolo pridelené iné colne schválené určenie. Vozidlo prepravujúce tovar prepustený do uvedeného režimu vystúpilo z územia Slovenskej republiky prázdne.

Pátraním slovenských colných orgánov v spolupráci s poľskou colnou správou bolo zistené, že potvrdenie o dodaní tovaru predmetného tovaru colnému úradu na území P. je falošné a uvedený tovar nebol colnému úradu určenia dodaný. Predmetný tovar bol na neznámom mieste v SR vyložený a vozidlo vystúpilo zo SR prázdne, čím došlo k odňatiu tovaru spod colného dohľadu. Za účelom obstarania podkladov pre rozhodnutie colný úrad požiadal o spoluprácu aj colné správy R. a M. Z odpovede Colnej správy R. vyplýva, že tovar deklarovaný ako „Donestos Cluj“ – povrchovo aktívnej látky je nesprávne colno-sadzobne zatriedený do PpKN 34029010 a správne by mal byť tento tovar deklarovaný ako etylalkohol nenedenaturovaný 94,7 % vol. Uvedené preukázala laboratórna analýza na vzorkách zo sudov látky Donestos určenej na export. Tomuto tovaru zodpovedá colno-sadzobné zatriedenie PpKN 22071000.

M. colné orgány zaslali slovenskej colnej správe doklady týkajúce sa prepravy predmetného tovaru. Z colných dokladov dožiadaných colných správ bolo zistené, že dňa 23.11.1999 bol pred colnými orgánmi R. deklarovaný vývoz tovaru Donestos Cluj, 120 sudov o objeme 200 litrov, čistá hmotnosť 19440 kg. Tovar prepravovala zahraničná právnická osoba (určená rozhodnutím Colného úradu Bratislava za spoločného a nerozdielneho dlžníka spolu so žalobcom). V ten istý deň vozidlo s tovarom vstúpilo na územie M., kde bol tovar prepustený do režimu tranzit. Z M. vozidlo s tovarom vystúpilo dňa 26.11.1999, kedy vstúpilo na územie SR, kde bol tovar na základe písomného colného vyhlásenia podaného žalobcom

prepustený v súlade s Dohovorom o spoločnom tranzitnom režime do režimu tranzit s podmienkou jeho dodania Colnému úradu C. v P.

Skutočnosť, že predmetom dovozu tovaru prepusteného do režimu tranzit bol tovar, ktorý bol žalobcom nesprávne pomenovaný a následne zatriedený do nesprávnej pod položky kombinovanej nomenklatúry (PpKN), vyplýva z odpovedí rumunskej a M. colnej správy. Predmetné listinné dôkazy získané v priebehu konania preukazujú, že, produkt „Donestos Cluj“ nie je v R. registrovaný a nie je predávaný na domácom trhu. Laboratórna analýza vykonaná na vzorkách zo sudov látky s názvom „Donestos Cluj“ určenej na export preukázala, že colno-tarifné zatriedenie 34029010 – povrchovo aktívne látky (sadzba 10 %) je nesprávne a produkt má byť deklarovaný ako etylalkohol s colno-sadzobným zatriedením 22071000 a sadzbou 90,7%. Zo sprievodných dokladov vzťahujúcich sa k tovaru jednoznačne vyplýva, že predmetnom dovozu bol tovar s obchodným názvom „Donestos Cluj“, pričom údaj o tom, že ide o povrchovo aktívnu látku uviedol do colného vyhlásenia až žalobca, ktorý colné vyhlásenie vyhotovil a podpísal, čím na seba v zmysle § 65 ods. 5 zákona č. 180/1996 Z. z. prevzal zodpovednosť za správnosť v ňom uvedených údajov. Colné orgány pri zisťovaní skutkového stavu veci, najmä vo vzťahu k identifikácii tovaru, ktorý bol nezákonne odňatý spod colného dohľadu, spolupracovali, ako je uvedené vyššie aj s R. a M. colnou správou a všetky získané dôkazy (písomnosti doručené colnými správami uvedených štátov i výsledky laboratórnych testov) preukazujú, že na územie Slovenskej republiky bol dopravený tovar – etylalkohol nenedaturovaný 94,7% vol., ktorý mal byť zatriedený do PpKN 22071000 a nie „čistiaci prostriedok“ patriaci do PpKN 34029010. Dôkazy získané colnými orgánmi v konaní o colnom dlhu sú súčasťou spisového materiálu postúpeného na Krajský súd v Bratislave spolu s vyjadrením k žalobe zn. 40132/06-1410 zo dňa 26.10.2006.

Vykonané dokazovanie jednoznačne preukazuje podľa žalovaného totožnosť (charakter, zloženie a najmä presné zatriedenie do príslušnej podpoložky kombinovanej nomenklatúry) tovaru, ktorý bol na základe rozhodnutia colného úradu vydaného v colnom konaní ev. č. 522206927799 zo dňa 26.11.1999 prepustený do režimu spoločný tranzit, a ktorý bol následne nezákonne odňatý spod colného dohľadu.

Na základe zistených skutočností colný úrad opodstatnene vydal rozhodnutie o vymeraní colného dlhu žalobcovi v takej výške, v akej tento colný dlh skutočne vznikol a nie vo výške, ktorá by zodpovedala nesprávne, resp. nepravdivo deklarovaným údajom o tovare. Žalovaný ako hlavný zodpovedný v zmysle článku 4 ods. 1 Dohovoru prevzal okrem iného zodpovednosť za to, že zaplatí clo a iné platby, ktoré vzniknú za určitých okolností z titulu porušenia predpisov alebo protiprávneho konania v priebehu režimu spoločného tranzitu alebo v súvislosti s ním. Nezákonné odňatie tovaru spod colného dohľadu je protiprávnym konaním, ktoré má podľa § 198 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z. za následok vznik colného dlhu, pričom za tento colný dlh v zmysle článku 4 ods. 1 Dohovoru zodpovedá ako hlavný zodpovedný žalobca. Uvedená zodpovednosť žalobcu je zodpovednosťou objektívnou, bez ohľadu na jeho zavinenie, i bez ohľadu na konanie, prípadne nekonanie tretích osôb.

III.

K podanému odvolaniu sa písomne dňa 07.10.2009 vyjadril žalobca uvádzajúc, že krajský súd podľa jeho názoru dospel k správne záveru na základe dôkazov založených v administratívnom spise. Tranzitné vyhlásenie 52220692779, je jednoznačným a priamym dôkazom o tom, že predmetom dovozu bola povrchovo aktívna látka s obchodným názvom Donestos – Cluj, ktorá sa zaraďuje podľa colného sadzovníka do PpKn 31029010 – povrchovo aktívne látky. Tento tovar nepodlieha spotrebnej dani.

To, že predmetom dovozu bola táto povrchovo aktívna látka, preukazuje aj zápis colníka v ods. D tranzitného vyhlásenia: Kontrola colnicou odoslania výsledok „Súhlasí“. Uvedenie tohto údaju je dôkazom o tom, že colný orgán overoval správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení v zmysle § 73 zákona č. 180/1996 Z.z. a na základe výsledkov kontroly dospel k záveru, že tovar deklarovaný v tranzitnom vyhlásení zodpovedá obsahu zásielky.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že krajský súd správne posúdil vec aj z hľadiska objektívneho zistenia skutkového stavu, keď dospel k záveru, že aj keď z vykonaného dokazovania sa dá predpokladať, že mohol byť prepravovaný lieh a nie čistiaci prostriedok, tieto skutočnosti neboli dostatočne a hodnoverne preukázané.

V tejto súvislosti poukázal odvolateľ na vyjadrenie žalobcu v konaní na krajskom súde, že žalovaný so stanoviskom rumunských colných orgánov pracuje účelovo a používa ho ako sa mu hodí. Ak žalovaný považuje túto listinu za dôkaz o tom, že predmetom dovozu bol etylalkohol a nie povrchovo aktívna látka, tak potom nesporne skutočnosťou, ktorá zakladala vznik colného dlhu bol nezákonný dovoz (§ 197 ods. 1, 2) a nie odňatie tovaru spod colného dohľadu (198 ods. 1), pretože dovoz sa uskutočnil v rozpore s § 42 až 46 citovaného zákona, pretože obsah zásielky nezodpovedal údajom deklarovaným v tranzitnom vyhlásení. Tento záver potvrdzuje aj to, že colný dlh vzniká na mieste, kde sa tovar nachádza v situácií, pri ktorej colný dlh vzniká. Ak skutočnosti spojené so vznikom colného dlhu, uvedené v § 196 a nasl. citovaného zákona nastanú tak, rozhodujúcou tá skutočnosť, ktorá nastala skôr. Prípustnosť takéhoto výkladu potvrdzujú aj neskoršie právne úpravy. Neskoršia právna úprava v § 404 ods. 4 zák. č. 238/2001 Z.z. explicitne ustanovuje, že ak sa dostatočne preukáže, že colný dlh vznikol skôr ako na mieste určenom podľa ods. 2 a 3, považuje sa za *miesto vzniku colného dlhu* miesto, na ktorom sa tovar nachádzal v čase, v ktorom je možné vznik colného dlhu prvýkrát preukázať.

Žalobca žiadal rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov konania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá v spojení s § 250ja ods. 3 OSP rozhodol o odvolaní žalovaného bez pojednávania, keď oznámil verejné vyhlásenie rozsudku na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, a na úradnej tabuli najvyššieho súdu a dospel k záveru, že o odvolaní žalovaného je možné rozhodnúť spôsobom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 OSP tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdí.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 210 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z. colný zákon (ďalej len colný zákon) colný dlh vzniká na mieste, na ktorom je tovar v situácii, pri ktorej colný dlh vzniká.

Podľa § 210 ods. 2 colného zákona, ak miesto vzniku colného dlhu nie je možné určiť podľa odseku 1, vzniká colný dlh na mieste, ktoré colné orgány podľa im dostupných informácií určia ako miesto, na ktorom bol tovar v situácii, pri ktorej colný dlh vznikne.

Podľa ustanovenia § 198 ods. 3 zákona č. 180/1996 Z.z. dlžníkom je

- a) osoba, ktorá tovar odňala spod colného dohľadu,
- b) každá osoba, ktorá sa na tomto odňatí zúčastnila a bola si vedomá alebo si mala byť vedomá, že tovar sa odníma spod colného dohľadu,
- c) každá osoba, ktorá získala alebo držala tovar odňatý spod colného dohľadu a v čase získania alebo uschovávanía si bola vedomá alebo si mala byť vedomá, že tovar bol odňatý spod colného dohľadu,
- d) osoba, ktorá má plniť povinnosti, ktoré vyplývajú z dočasného uskladnenia tovaru alebo z režimu, do ktorého bol tovar prepustený.

Podľa článku 11 ods. 1 písm. a/ Prílohy I Dohovoru o spoločnom tranzitnom režime, hlavný zodpovedný je povinný predložiť tovar a tranzitný doklad T1 úradu určenia v určenej lehote a v nezmenenom stave a dodržať podmienky na zabezpečenie totožnosti určené úradom odoslania.

Podľa článku 11 ods. 2 Prílohy I. Dohovoru o spoločnom tranzitnom režime, bez porušenia povinností hlavného zodpovedného uvedených v odseku 1 je dopravca tovaru alebo príjemca, ktorý tovar prijal a je mu známe, že podlieha režimu spoločného tranzitu,

povinný v určenej lehote a pri dodržaní podmienok na zabezpečenie totožnosti určených úradom odoslania predložiť tovar v nezmenenom stave úradu určenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu dospel k záveru, že nezistil dôvod potrebný na to, aby zmenil alebo zrušil napadnutý rozsudok, keďže odôvodnenie krajského súdu v napadnutom rozhodnutí je logické a zákonné. Krajský súd jasne a zrozumiteľne odôvodnil, čo považoval za meritum veci. Na podklade dôkazov dospel k záverečnému úsudku a rozhodol v súlade so zákonom, čo aj riadne zdôvodnil.

Senát Najvyššieho súdu SR preto poukazujúc na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 26.11.1999 na základe písomného colného vyhlásenia podaného žalobcom ako hlavným zodpovedným, zastúpeným v colnom konaní deklarantom B. H., bol do colného režimu tranzit prepustený tovar pod obchodným pomenovaním Donestos Cluj. Predmetný tovar bol prepustený do colného režimu tranzit v súlade s dohovorom o spoločnom tranzitnom režime zo dňa 20.05.1987 uverejnený v Zbierke zákonov SR pod č. 187/1996 Z.z. (ďalej len Dohovor) a to rozhodnutím Colného úradu Bratislava č. 522206927799 zo dňa 26.11.1999, za podmienky jeho dodania Colnému úradu C. v P., ku ktorému však nedošlo. Zo stavu vecí, ktorý vyplýva z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že tovar nebol dodaný inému colnému úradu na území Slovenskej republiky a ani nebol z územia Slovenskej republiky vyvezený a ani mu nebolo pridelené iné colné schválené určenie. Vozidlo prepravujúce tovar prepustený do uvedeného režimu vystúpilo z územia Slovenskej republiky prázdne. Pátraním Slovenských colných orgánov v spolupráci s Poľskou colnou správou bolo zistené, že potvrdenie o dodaní tovaru predmetného tovaru colnému úradu na území P. bolo falošné a uvedený tovar nebol colnému úradu určenia dodaný. Predmetný tovar bol na neznámom mieste Slovenskej republiky vyložený a vozidlo vystúpilo zo Slovenskej republiky prázdne, čím došlo k odňatiu tovaru spod colného dohľadu. Colné orgány požiadali o spoluprácu aj colné správy R. a M., pričom zistili, že deklarovaný tovar „Donestos Cluj“ mal byť nesprávne colno-sadzobne zaradený do položky KN 34029010 a správne by mal byť tento tovar deklarovaný ako etylalkohol nenedaturovaný 94,7% vol. Tieto skutočnosti mala preukázať laboratórna analýza na vzorkách zo sudov látky *Donestos* určenej na export, čomu by zodpovedalo colno-sadzobné zatriedenie pod Pp KN 22071000.

Odvolací súd z obsahu pripojeného spisu zistil, že sa v administratívnom spise nenachádzajú listiny tvoriace podklad na posúdenie predmetnej veci, najmä listinné dôkazy, že produkt Donestos Cluj nebol v R. registrovaný a nebol predávaný na domácom trhu. Rovnako absentuje v spise i samotná laboratórna analýza (aj jej úradný preklad) vykonaná na vzorkách zo sudov látky s názvom Donestos Cluj určenej na export, ktorá mala podľa vyjadrení colných orgánov preukázať, že colno-tarifné zatriedenie 34029010 – povrchovo aktívne látky (sadzba 10%) je nesprávne, a že predmetný tovar mal byť deklarovaný ako

etylalkohol s colno-sadzobným zatriedením 22071000 sadzbou 90,7%. Rovnako nebolo preukázané, či produkt Donestos Cluj a analyzovaný produkt Donestos sú látkami totožnými. Súd nemohol preskúmať aké vzorky boli podkladom laboratórnych skúšok ani za akých podmienok, kde a kedy boli odobraté. Z týchto dôvodov považuje rozsudok Krajského súdu v Bratislave za vecne správny, keďže prišlo k zrušeniu rozhodnutia žalovaného aj colného úradu, pričom možno konštatovať, že v konaní colných orgánov bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

V tomto štádiu konania tvrdenie žalovaného, že bol dovezený etylalkohol nemá oporu v zistenom skutkovom stave.

Poukazujúc na uvedené senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/322/2006-41 zo dňa 11.08.2009 ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si vyčíslil trovy odvolacieho konania písomne dňa 09.10.2009 a to trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k podanému odvolaniu zo dňa 12.10.2009 vo výške 115,90 € podľa § 14 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 11 ods. 3 a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky v sume 6,95 €.

Celkom trovy právneho zastúpenia 115,90 + 6,95 + 19% daň z pridanej hodnoty = 144,87 €, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu č. 2629704223/1100 vedený v Tatra banke, a.s., Bratislava.

Zároveň si žalobca uplatnil na náhradu súdny poplatok za podanie odporu vo výške 66 €. Náhrada za uvedený súdny poplatok nebola žalobcovi priznaná, keďže v tomto konaní odpor podaný nebol a poplatková povinnosť žalobcovi nevznikla.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. mája 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková